

som jeg sagde i Gaar, meget reaktionært anlagt, det er saadant, at det af flere Grunde aldrig bliver et Udtryk for den Selvstyrets Tanke, som vi dog vistnok her nærmest ere Talsmænd for.

Paa den anden Side forbavsede det mig, at den højtærede Minister indrømmede, at han fuldt ud delte Ønsket om en Formue- og Indtægtsskat i Vestindien. Naar han gjorde det, hvorfor saa angribe mig og mine Meningsfæller saa stærkt for vor Særstilling paa dette Punkt? Lad være, at den højtærede Minister har slutet Aftaler og givet Løfter, som vi i øvrigt ikke kende det mindste til, som ikke i mindste Maade ere blevne oplyste for Udvalget, ligesom det heller ikke vides, hvad der er blevet sagt til den Repræsentant, som nu er Regering derovre, om, under hvilke Former han kunde afslutte Overenskomst, den ærede Minister har dog altsaa indrømmet det rigtige og ønskelige i, at vi kunne komme til denne Ordning, og saa synes jeg, at dette hans Angreb ikke burde have været slet saa stærkt, som det var.

Der er stadig blevet talt om de forfatningsmæssige Organer derovre. Det er imidlertid ikke andet end et Vrængbillede af forfatningsmæssige Organer, thi det er en Sammenblanding af det kommunale Liv og Statslivet, og hvorfor skulle vi ikke skille dem ad? Naar vi have Lovgivningsmagten herhjemme — og det er der vist ingen, der i dette Øjeblik vil fragaa —, hvorfor skal man saa være underkastet de Afgørelser, som Ministeren kan træffe med de saakaldte forfatningsmæssige Organer? Derfor have vi forlangt at faa dem omdannede til kommunale Organer saaledes, at det statslige bliver lagt under det Forum, hvorunder det hører. Jeg mener, at Overblikket kunne vi let forskaaffe os, saa i den Retning er der ingen Ting i Vejen, Flertallet i Udvalget er ogsaa enigt om — det ved jeg —, at Reformarbejdet skal fremmes derovre, og at vi skulle komme til noget andet og mere end det, disse Lovforslag tilsigte.

Naar der tales om, at man ikke behøver at have Indfødsret i enkelte Handelspladser for at have Stemmeret herhjemme, gælder det jo, som det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) sagde, kun paa det rent kommunale Omraade, paa det statslige findes der ikke noget tilsvarende her eller andetsteds, saa det betyder intet. For øvrigt er det saadan — det er maaske ikke alle velbekendt —, at Indfødsret kan godt have ude i Vest-

indien, uden at man behøver at fraskrive sig sine statsborgerlige Rettigheder til de fremmede Nationer. Det er almindeligt, at Folk gaa hen og skrive deres Navne i Protokollen i Konsulaterne, og paa den Maade forbeholde de sig deres statsborgerlige Rettigheder i de fremmede Lande, selv om de staa som havende Indfødsret. Det er den Maade, de opretholde dette Forhold paa, og det er den Forskel, som der muligvis kan gøres mellem Indfødsret herhjemme i Danmark og Indfødsretten derude. Det kan være, at det ikke er ærede Medlemmer bekendt, men det er Tilfældet. Hermed skal jeg foreløbig slutte.

Knudsen: Den højtærede Finansminister omtalte den Række gode Sider, der var ved de foreliggende Lovforslag, og roste dem i særdeles høj Grød. Jeg skal desangaaende kun bemærke, at det Mindretal, jeg tilhører, ogsaa har udtalt sig velvilligt overfor de Bestræbelser, som gøres i de 8 af de foreliggende Lovforslag. At der i disse tages Sigte paa at indføre Besparelser og Forbedringer paa forskellige fiskale Omraader, have vi udtalt os om i Betænkningen, og jeg berørte det, da jeg havde Ordet forrige Gang, saa der er ikke særlig Grund for Ministeren til at drage det frem imod os. Det, vi have sagt om de foreliggende Lovforslag, er, at de ikke ramme, hvor de efter vor Mening skulle, og at de ikke alle ere af den Beskaffenhed, som den højtærede Minister har villet. Den højtærede Minister siger, at disse Lovforslag ville blive hilste med Glæde paa Øerne. Det kan nok være, at de ville blive hilste med Glæde af den Klasse af Befolkningen, som den højtærede Minister har forhandlet med, af Overklassen, det tror jeg gerne, men den store Underklasse derovre, den store Del af Befolkningen vil modtage dem med Misfornøjelse, særlig naar den skal have dem alle. Som jeg har bemærket før, vil en Del af Befolkningen ikke mærke noget til de 8 af disse Forslag, for det er rent fiskale Forhold, som der omhandles. Den Udvidelse af Valgretten, den højtærede Minister foreslaar, er ikke synderlig stor, saa det er ikke mange, som ville mærke noget dertil. Kun ved at vedtage vore Ændringsforslag vil Udvidelsen blive mere omfattende, kun da vil Loven paa dette Omraade vække større Tilfredshed. Den store Befolkning, som faar de ny Skatter og skal betale det Underskud, der bliver efter de foreliggende Love, vil sandelig ikke modtage Lovene med Glæde, den